

1995. augusztus 31. – **A lábak és a torkok vetélkedőjét vitán felül az előbbieket nyerték a Bolondulok érted mindkét bemutatóján az Operett Színházban.** A

vendégkoreográfus és társrendező, Seregi László megint belenyúlt a jóba. A mester mégis panaszkodik: kis hazánkban nincs elég jól képzett színész(nő), aki kitűnően táncol és énekel. Így nincs mit tenni, mint táncosokra bízni a táncot. Abból baj nem lehet. Ez meg is történt a Crazy for you próbái során. Panaszra legalább ennyi oka lehetne Maklár László zenei vezetőnek, hisz a Gershwin-mű jó torkú énekeseket is feltételez. Akikből amúgy nincs hiány, tele van velük minden pop- és rockszínpad, kellő utánpótlást nyújtva a legújabb rockoperákhoz. Csakhogy a tánc meg nekik nem erősségük.

Néhány éve nagy felismerésre jutottak a színészképzés agytrösztjében, és megindították a Főiskolán a musical tagozatot. Az eredmény azonban eleddig még nem kielégítő. Legalábbis, ami az igényeket illeti.

A New Yorkban és a Vadnyugaton játszódó szerelmi történet tág lehetőséget nyújt nemcsak a tánc- és énektudás, hanem a karakterformálás, a színészi tehetség bizonyítására is. A sikert végül is a tánc és egy-egy kitűnő alakítás hozza meg.

Hatásos a lánycsapat érkezése Bambasziklára, fergeteges a két lány (Iréna és Polly) veszekedése, miként az első rész végén a seprűs tánc a földön és a bolt tetején. Az egész darabot telis-tele tűzdelték jobbnál jobb ötletekkel és humorral, bár, a maratoni csók egy szokásos vígjátéki összetévesztés eredménye. Ekkor lesz Pollyból puszbicikli.

A részegeskedő Bobby Derek— Zangler Béla kettős tükörképjelenetét a második – szerintem jobb – bemutató közönsége vastapssal jutalmazta, pedig a kevesebb több lett volna. De megértem Tasnádi Csaba rendezőt, egy-egy ötletroham után nehéz megválni még a legkisebb poéntól is. Majd az idők folyamán szépen rövidül és letisztul ez a rész, s olyan frappáns lesz, mint az üveglóbálós kitűnő indító kép.

Telitalát a hózentróger-bőgőzés is. Ha már a ruhánál tartunk... Vágó Nelly jelmezei ragyogóak, különösen a hölgyek kosztümjei tetszetek.

A kitűnő megoldások végig keveredtek az olcsóbbakkal. A bőrdömpiramis után székemelvény épül, de ünnepontónak előkerül egy vörös zászló és egy kitétel a Noszf-ra. Felejsük el!

Parádés megoldásokat láthattunk a csákánnyal és tálcával táncolóktól, de nem tudom, miért kellett a fiúfejekre sárga kobak, mert, ha jól értettem, a bányák már kimerültek... A fekete szalagostort sem hiányoltam volna. Az esküvői nagyjelenet revüje a tapsrendhez túl elegáns lett, és sikerült levezetni vele a még halványan szikrázó drámai feszültséget. Ennek oldásához jobb a szerelmes simogatás, mint a pávatollas villámhárító, mert sok páva közt elvesz a Derek meg a Polly. Szóval a stáblistára még egy dramaturgot is fölvennék.

A szereplők közül Forgách Pétert emelem ki, aki (a színlapon utolsóként) elsőrendűen alakította/énekelte a kocsmáros. Kilépve bonviván szerepeiből, megmutatta kreatív humoros oldalát is. Nem kell irigyelnie Bobby szerepét Csere Lászlótól és Weil Róberttől. Polly Bakerként Dávid Krisztina és Ullmann Móni táncolt-éne-kelt. Móni egy-egy nótával (Kell a téboly...), jó táncával hitelesebben alakította a lóvá tett, kissé hiszteroid, öntörvényű, szerelmes puszbiciklit. A Bobby Derek-Zangler Béla kettősök közül a Csere László-Laklóth Aladár tűnt összeszokot-tabbnak de Weil Róbert is jó benyomást tett.

Ami a szöveget illeti, helyenként túlságosan is vadkeletire sikerült a ferdítés: néhol kissé közönségesre. A négy helyszín díszletei nem mentesek a közhelyektől: New York inkább Las Vegasnak tűnt, és elegánsabb lett volna, ha az autó nem rükvercben kénytelen kifarolni a

színről. A vadnyugati Bambaszszikla illúziókeltő volt. (Színpadkép: Csikós Attila, scenikus Juhász Zoltán.) A színlap szerint a három szerzőt két ötlettárs és két ihlető támogatta. Nem tudom, hogy a rendezőknek a segédrendezőn és az asszisztenseken kívül hány ötletadójuk volt, az biztos, hogy écákban nem szűkölködtek. Bízunk benne, hogy az éved közepére csak az igazgyöngyök maradnak meg.

Az összességében meglehetősen eklektikusra sikerült produkciónak könnyen jósolható a megérdemelt siker, és igaza van a darab „eszmei mondanivalójának”: a színházi világban az eladott jegyek számánál nincs jobb mutató. **Zétényi Zoltán**